

Darovaná radost

JÁHEN JOSEF JANŠTA

V prvních dnech školního roku si učitelé na nekázeň o přestávkách nestěžují, i když mají žáci mobily zakázané. I „divočí“ čtvrtáci si sdělují, co prožili o prázdninách. Šimon by však nejraději z lavice utekl. Jeho soused Matěj mu neustále líčí své hry na ta-bletu.

Šimona už to štve, proto mu předhodí: „To tě pořad baví?“

„Bolí mě hlava. Mamka mi nadává, že z toho zblbnu. Ale co mám jiného dělat?“

„Já se přihlásím do šachového kroužku, pojď tam se mnou. Je to taky hra, ale bojuješ tam s klukem nebo holkou, a ne s panáčky na displeji.“

„Jsem pro, aspoň nebudu sám.“

Od té doby si Šimon s Matějem mají co povídat. Matěj také spolužáka navštěvuje a hrají spolu šachy. Když už jsou unavení, tak si jdou zakopat s míčem na plácek pod okny.

Jednoho dne překvapí Šimon kamaráda. „Budu vyřezávat betlém. Na šachy nebude čas.“

Matěj zprvu nechce, ale pak se dá lákat a zanedlouho vyřeže svou první postavičku. Má z toho velkou radost a těší se na další a další...

Před Vánocemi přináší Matěj hrst postaviček do školy. Všem se líbí a jejich tvůrce se z toho

raduje, ale pouze do chvíle, kdy se mu figurky z lavice ztratí.

Hned to nahlásí a začíná vyšetřování. Nikdo se nepřizná, ale paní učitelka neztrácí naději, když říká: „Zloděj se sám prozradí a bude to pro něho horší, než kdyby se přiznal.“

Matěj to štve a těší se, až bude zloděj dopaden. Šimon ho chce potěšit a zve ho na Štědrý den ráno do kostela. Tam spolu stavějí nádherný betlém a Matěj je z toho nadšený. Rád si poslechne pana faráře, který mu vysvětluje, že Ježíšek se narodil pro nás, a tedy i pro něho.

Odpoledne přichází Miluška a vrací mu ukradené figurky. Spolužáčka bývá často uplakaná, protože jim odešel tatínek. Všichni ve třídě ji litují a Matěj tuší, že si postavičky vzala, aby jí pomohly v jejím smutku. Rozhoduje se okamžitě. Když jí těch pár figurek udělalo radost, dám jí celý vyřezaný betlém.

Když si šťastná Miluška odnese krabici, pocítí Matěj najednou smutek. Běží do kostela a tam Ježíškovi říká o Milušce. Ježíšek ho chválí a on se raduje ještě snad více než šťastná Miluška, která si právě doma staví betlém.

Ilustrace: Jiří Vančura



Milí ministranti, v minulém vydání rubriky rekordů a kuriozit jsme se dozvěděli něco více o dobrodruzích, kteří zázkusem přežili různé nehody, katastrofy a adrenalinové situace. Tentokrát hodně odbočíme. Bude totiž řeč o lidech a síle jejich mysli. Tedy o tom, co všechno si dokážou někteří z nás zapamatovat a jaké úkoly je člověk hlavou schopný vyřešit. POJĎME NA TO!



Pan Rubik by se divil

Maďarsko, 1974, vynálezce Ernő Rubik. To jsou základní informace k tomu, kde a kdy vznikl jeden z nejznámějších hlavolamů světa. „Rubikova kostka“ je fenoménem. Možná ani pan Rubik netušil, jak bizarní soutěže ve skládání kostky se jednou budou konat. Posuďte sami. V roce 2014 složil Američan Anthony Brooks na jedno nadechnutí pod vodou 5 rubikových kostek, a to za 1 minutu a 18 sekund. Ještě bláznivější kousek se podařil Irovi Adrianu Leonardovi, který roku 2010 složil 28 Rubikových kostek při jízdě na jednokolce.

Kobyla má malý bok

Pokud větu „Kobyla má malý bok“ ještě neznáte, vězte, že je to věta, která zní zepředu i pozpátku stejně. Představte si ovšem, že by vám někdo říkal náhodná slova a vy byste je museli co nejrychleji říkat pozpátku. Indický inženýr Shishir Hathwar takto odříkal pozpátku a bezchybně 20 šestipísmenných, 15 sedmipísmenných a 15 osmipísmenných slov, to vše za minutu a 22 sekund. Klobouk dolů!

Anglický „křížák“

Vlajku Anglie (neplést s Velkou Británií) tvoří kříž sv. Jiří, tedy červený kříž v bílém poli.

I to mohlo být inspirací pro Angličana Rogera F. Squirese, když se rozhodl spojit svůj život s křížovkami. Ale ne tím, že by je luštil. On se totiž celoživotně věnoval jejich vytváření. Do února 2015 tak Rogerovi vyšlo v různých časopisech a publikacích více než 77 854 křížovek. To v součtu znamená, že připravil luštitelům více než 2 miliony slov, která v jeho křížovkách měli vyplnit.

Hlava bez děr

„Máš děravou hlavu,“ říká jí s oblibou učitelé svým žákům nebo rodiče dětem. Boris Konrad z Německa však všem ukázal, že jeho hlava rozhodně děravá není. Před pěti roky mu počítač odhaloval postupně názvy států a Boris měl za úkol říct vždy hlavní město dané země. Za minutu zvládl vyjmenovat hned 56 světových metropolí a stal se držitelem Guinnessova rekordu.



Pan farář domlouval ministrantovi, kterému se vůbec nechtělo učit: „Víš, že svatý Vojtěch byl už ve tvém věku v Magdeburgu a pilně tam studoval?“ „A víte vy, že ve vašem věku už byl svatý Vojtěch biskupem?“

„Patron moudrosti“

Kluci, dlouho jsem marně pátral po tom, jestli existuje nějaký svatý patron moudrosti a bystrosti. Nakonec jsem však jedno jméno objevil – svatý Tomáš Akvinský (1225–1274), dominikán a učitel církve. Pocházel z italského šlechtického rodu, ale navzdory přání své rodiny vstoupil velmi brzy do žebravého řádu dominikánů. Jeho bystrost a moudrost však jeho spolubratrům neunikla a dali mu možnost studovat na univerzitách. Z Tomáše se tak postupně stala studnice vědomostí a moudrosti. Traduje se dokonce, že svá díla diktoval souběžně 4–5 písařům naráz. Jinak by nejspíše za svůj život nestihl tolik svazků vůbec napsat. Až si tedy někdy budete připadat na hranici mentálních sil nebo budete mít před sebou těžkou zkoušku, svatý Tomáš Akvinský je přímluvcem číslo jedna!

Foto: danielskyphoto, photology 1971, Alex_Po - Adobe stock; Bartolome Esteban Murillo

KNIŽNÍ NOVINKY

vydavatelství Paulínky

Sherry Weaver Smithová
VLK A ŠTÍT
Dobrodružství se sv. Patrikem

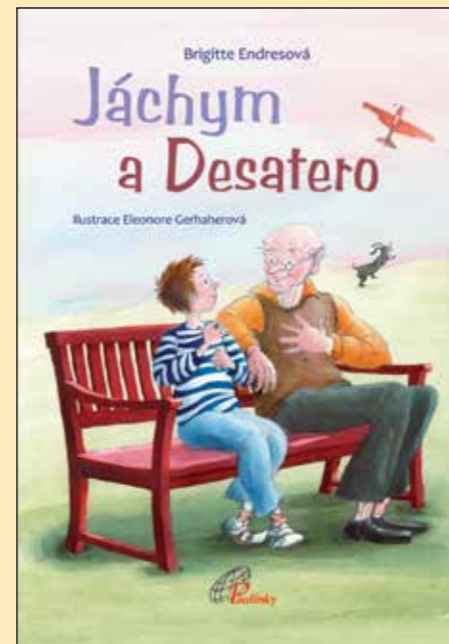


Dobrodružný příběh se odehrává v pátém století na ostrově zvaném Irsko v době, kdy žil svatý Patrik. A právě s ním se setkává jedenáctiletý chlapec Kieran, který se stará o osiřelé vlčí mládě, jemuž hrozí nebezpečí. Kieran zároveň hledá štít, který by byl natolik silný, aby ochránil jeho samého i ty, kdo jsou jeho srdci nejbližší. Najde ho?

V lékárně se ptá lékárník malého kluka: „Hele, ty rozumbrado, za tenhle měsíc jsi tu už potřetí pro prášky na hubnutí. To máš pro maminku?“ „Prosím ne, to je pro našeho králíka. Táta říkal, že až ztloustne, půjde na pekáč.“

Brigitte Endresová
JÁCHYM A DESATERO

Jáchym dostal za úkol naučit se Desatero. Příkázání ale nejsou tak zábavná jako stavění modelu letadélka s dědou. Jenže Desatero není jen nějakým soupisem příkazů, ale návodem na šťastný život od toho, který nás miluje. Dědeček proto Jáchymovi ukazuje, že stavět letadélko bez návodu a žít bez Desatera je v lecčem velmi podobné.



Misionář křtí malé dítě a ptá se otce: „Jak se má ten malý jmenovat?“

„Bernard Raine Ludger Manfred Maria.“

Nato se nakloní misionář k ministrantovi a pošeptá mu: „Dones víc vody!“